

Per tant, nosaltres anem a seguir reunint-nos òbviament. La carta que vosté ha llegit jo també l'havia llegit perquè la senyora Rachida (*inintel·ligible*) ... la va remetre també a la vicepresidència. I estem intentant solventar un cas puntual, que insistisc en el fet que és un cas puntual.

Ara bé, entenent també i en la instrucció que fem en Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives que quan parlem de menjar *halal* estem parlant en termes del segle XXI. És a dir, estem parlant d'eliminar els aliments prohibits, no d'altres qüestions més rituals i que no s'acosten al que ha de ser el segle XXI.

Per tant, quan parlem de menjar *halal* estem parlant que els aliments prohibits –fonamentalment el porc– no s'incloguen en la dieta, però això s'ha de combinar amb la necessària normativa de salut pública i de benestar animal.

El menjar *halal* en sentit estricte, vosté sap que per exemple prohibix l'atordiment de l'animal a l'hora del sacrifici. Doncs, què volen que li diga? En el segle XXI hem de combinar que menjar *halal* és la prohibició de determinats aliments, però el benestar animal o eliminar el patiment a l'hora del sacrifici també s'ha de combinar.

I jo crec que això la família d'este xiquet ho ha entés, perquè en un principi la petició era *halal* estricte. Això en este moment no quadra amb la normativa...

La senyora vicepresidenta primera:

Vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Acabe de seguida.

...ni amb l'esperit del que han de ser les polítiques també del canvi de respecte als animals o de respecte a la normativa de salut pública. Però sí el que és la prohibició de l'aliment prohibit i, sobretot, el porc, jo crec que el centre d'ensenyament està decidit a respectar eixe menú adaptat a les creences religioses de la seua família que ells han triat.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, gràcies vicepresidenta.

Passem a la pregunta número 1.597 que formula el diputat Jordi Alamán del Grup Parlamentari Podemos-Podem també a la vicepresidenta.

Senyor Alamán, quan vosté vullga.

El senyor Alamán Tabero:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada, senyora vicepresidenta.

La pregunta que li vull fer va encaminada a saber la situació de les entitats del tercer sector en relació a la gestió i prestació de serveis que presten als centres de malalts mentals sota la nova formulació contractual que es desprèn del Decret 181/2017, d'acció concertada.

Decret que suposa, al nostre parer, un avanç per les entitats del tercer sector garantint una estabilitat en la prestació dels serveis que no es donava anteriorment, que no depén d'unes eventuals subvencions anuals que poden fer trontollar els serveis prestats per aquestes entitats. No podem permetre que associacions com AFEMA desapareguen per no poder fer front als pagaments, donades les retallades socials del govern anterior del Partit Popular.

I és per aquesta raó que estem avui ací posant de relleu aquesta problemàtica. Podem entendre que es tracta d'un canvi transicional, un canvi transicional entre un model de subvencions i un model d'acció concertada que dóna més seguretat a aquestes entitats. Teòricament el veiem bé, com també ho veuen les entitats. (*Remors*) Entenem que en època de canvis de models no tot va tan ràpidament com un desitja.

Però una cosa és la teoria i una altra és la pràctica. Una altra cosa és la pràctica perquè, per un costat es pot tindre una demora als pagaments, però és que una altra cosa és començar i tramitar i signar els concerts amb aquestes entitats passat la meitat de l'any, havent un pressupost aprovat.

Ja en l'article 27 d'aquest decret ja diu que la consellera competent en aquesta matèria de serveis socials tramitarà mensualment l'ordre de pagament dels preus per plaça i servei que s'hagen establert, on aquestes entitats mensualment també hauran de retre comptes amb tota la documentació que vaja aparellada de tota la tasca que estan fent.

Elles estan complint des del mes de gener mes a mes. Gener, febrer, març, estan complint tots els mesos amb la seua tasca i s'han vist en una situació d'ofegament havent de signar aquests acords al mes d'agost i al setembre sense haver tingut cap retribució.

Duen –com dic– prestant serveis mesos, set mesos, treballant i treballant sense cobrar. I, evidentment, el seu malestar ha hagut de fer-se públic mitjançant un comunicat com ara el de la Federació Valenciana de Salut Mental.

Aquesta situació, evidentment, ha sigut solventada amb un primer pagament aquest mes dels quatre primers mesos i uns progressius on s'espera que al mes de gener vinent, si tot va bé, es puga pagar a desembre.

En definitiva n'hi ha un calendari de pagaments fruit de la reunió de la taula de concertació social del passat 26 de setembre. Mentrestant, n'hi ha entitats que també han hagut de pagar els interessos corresponents degut a aquesta inactivitat pagadora de l'administració, pagant en alguns casos més de sis mil euros d'interessos. Entitats com la Federació Valenciana de Salut Mental, concretament set entitats, duen gestionant vint-i-quatre centres i més de sis-centes places.

N'hi ha hagut incompliment en aquest sentit dels terminis per part de l'administració? Pagarà els interessos il·legítims d'aquestes entitats que no deurien d'haver pagat novament? Entenem que la forma de pagament *confirming* és de total garantia i evita pagar interessos davant... Disculpe, vaig a fer-ho en pregunta.

La pregunta és si el model en forma de *confirming* assegura que les entitats davant un eventual retard de l'administració en el pagament puga evitar fer-los pagar interessos. Bo, siga quina siga la resposta, nosaltres anem a estar vigilants perquè açò vaja en el seu correcte camí.

Desconeguem què ha passat en aquestos set mesos d'inactivitat per part de la conselleria i no genera cap confiança vers el que puga passar el curs vinent on entenem que es pretén estendre aquest concert...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Alamán.

El senyor Alamán Tabero:

Acabe ja.

...aquest concert no només del sector de la diversitat funcional sinó també al sector dels menors com també al de la tercera edat. I aquesta desconfiança que ha generat enguany no podem permetre que es continue repetint.

Per això jo li pregunte que quines actuacions està duent a terme la conselleria per evitar aquestos retards dels concerts en serveis i programes destinats...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

El senyor Alamán Tabero:

...a la malaltia mental que actualment estan ofegant

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Alamán.

El senyor Alamán Tabero:

...pressupostàriament les entitats que presten aquest servei.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Alamán, gràcies per la seua pregunta.

Efectivament, com vosté ha dit l'acció concertada va substituir un règim de subvencions que obligava a les entitats del tercer sector a presentar cada any la sol·licitud de les subvencions, a justificar la despesa, i això any rere any.

I a més el que feia era que hi havia tres o quatre –depenent de l'any– pagaments a l'any i generava una precarització i una inseguretat en el sector que genera la pròpia concepció de les subvencions com una cosa que et poden donar o no. Quan estem parlant de serveis que han de romandre en el temps, que no és un programa puntual, sinó que és un servei residencial o un servei de dia que, òbviament, tots els anys va a seguir prestant-se.

Per tant, una reivindicació històrica del tercer sector com era posar en marxa un sistema de concerts és el que posarem en marxa a través d'eixe Decret 181 a què vosté ha fet referència a finals del 2017.

Vosté parla d'inactivitat de l'administració i això és molt injust, senyor Alamán. Perquè, què hem fet durant estos mesos fins a firmar el contracte? Doncs tot el que s'havia de fer. I tot el que s'havia de fer que era traure la convocatòria dels acords d'acció concertada. Perquè posar en marxa un nou model completament diferent a l'anterior òbviament no està exempt de problemàtica com vosté pot entendre.

L'aplicació informàtica que havia de posar-se en marxa va fallar més del que es pensava i, per tant, es va endarrerir el que era el nou model informàtic també. Perquè, acompanyat a una decisió política n'hi ha moltes decisions administratives i tècniques darrere.

Però la convocatòria dels acords d'acció concertada en matèria de serveis socials en el sector d'atenció a persones en diversitat funcional, no només salut mental, sinó tota la diversitat funcional, es va publicar als dos mesos següents de l'obertura de l'exercici econòmic. ¡Un rècord! Dos mesos després de l'obertura d'exercici econòmic. No inactivitat, senyor Alamán. Activitat frenètica.

Publicat al DOGV el 26 de març concretament per a l'atenció a persones, en este cas a trastorn mental greu, es van traure un total de 979 places de quatre tipologies: centres de rehabilitació i integració social, centres de dia, residències i altres específics per a malalts mentals crònics i habitatges tutelats. Val?

Per part d'esta vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives es va agilitar la tramitació tot el possible, resolent-se la convocatòria de març el 27 de juliol. En

només quatre mesos, quan el termini previst era de sis mesos.

Inactivitat? No, activitat frenètica, senyor Alamán. I formalitzant-se els concerts després de la Resolució 27 de juliol es formalitzen els concerts a Alacant i Castelló el 31 de juliol, dos dies després –inactivitat no, senyor Alamán– i a València l'1 d'agost, tres dies després. Inactivitat no.

I estava previst un mes en la normativa per a formalitzar el contracte després de la resolució i es va fer en dos dies a Castelló i Alacant i en tres dies a València.

Per assegurar a més la cobertura financera perquè les entitats estaven advertides que açò s'anava a demorar, com a mínim, fins al mes d'agost, tenint en compte els terminis, l'IVF primer els va garantir òbviament el pagament en retroactivitat des de l'1 de gener.

Però a més l'Institut Valencià de Finances, que ara ja no està per a altres coses sinó per a estes, ha concedit préstecs a les entitats d'interès molt baixos –3% fins a la resolució de la convocatòria i el 2% a partir de la resolució– per a cobrir tot el finançament de gener a agost. No n'hi ha ofegament, senyor Alamán, en estes mesures. No n'hi ha ofegament.

Per què? En este cas es van escollir 63 entitats en una primera fase i 23 en una segona fase als préstecs de l'Institut Valencià de Finances que nosaltres ja havíem previst precisament perquè sabíem que el procés anava a tindre la durada que anava a tindre.

A hores d'ara s'han realitzat els pagaments de gener a maig. Està pagat el mes d'agost i juny i juliol està abonat mitjançant *confirming*, val? I el mes de setembre es pagarà al novembre i octubre es pagarà al desembre. I esperem, en el primer trimestre de 2019 començar ja els pagaments mensuals.

Esta és la calendarització. Les entitats ho sabien. N'hi ha entitats que tenen altres problemes d'ofegament. Una que vosté ha nomenat, precisament l'ofegament que té no és pel tema del concert és per una altra història i que ells ho saben i nosaltres també i estem també en vies de solució.

Però, en tot cas, este canvi és un canvi que contesta a una reivindicació històrica del tercer sector i tots els períodes de transició –com vosté molt ha dit...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...en la seua intervenció– tenen moments en què hem de fer estos ajustos. Però l'any que ve açò ja estarà funcionant com deu funcionar, amb pagaments mensuals.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Passem a la pregunta 1.589 que formula el diputat Víctor García del Grup Parlamentari Compromís al conseller d'economia sostenible.

Senyor Garcia, quan vosté vullga.

El senyor Garcia i Tomàs:

Gràcies, senyora presidenta.

Molt bona vesprada, senyor conseller.

Vosté sap, senyor Climent, que els sistemes de cogeneració energètica són una de les eines importants dintre la eficiència energètica i dins del nou model energètic que vosté està promovent.

La cogeneració augmenta en un 30% el rendiment convencional de la generació elèctrica convencional, així com també s'arriben a rendiments energètics del 85%, enfront a més del 50% de la eficiència energètica convencional de generadors actuals.

Per tant, no són ja estalvi d'energia primària, sinó que també s'eviten grans pèrdues d'energia, reduccions d'emissions, reduccions també en les partícules d'efecte hivernacle i guanys en la seguretat de subministraments i en la competitivitat de les empreses són alguns dels seus beneficis reconeguts per tots.

De fet, a l'Estat la cogeneració sols arriba al 11% de la generació elèctrica, utilitzant també el 25% de la demanda del gas i el 5% del consum elèctric. Si mirem cap a Europa hi ha un paquet legislatiu que permetrà a tots els estats de la Unió Europea arribar amb cogeneració energètica fins al 20% i el 25% també del calor, estalviant més de 350 milions de tones de CO₂. Per tant, és un bon mirall per a mirar-se, per a portar-lo ací, a casa nostra.

I ara anem ací, a casa nostra. A casa nostra són moltes les empreses, com és també en el sector de les taulelleres, el sector de la ceràmica, que són electrointensives, pel qual el foment de la cogeneració d'alta eficiència es una mesura d'estalvi energètica necessària. I no sols això, és a dir, s'han portat polítiques que han fet frenar la cogeneració que ja es produïa, i de fet han hagut turbines que han estat paraades quan durant el procés productiu dins del procés del sector ceràmic està consumint una gran quantitat de gas. I ara mateix tot eixe vapor sobrecalentat i a altes pressions va directament a l'atmosfera, que quan se redirecciona cap a una turbina generem energia elèctrica i arribem a eixos percentatges del 85% de rendiment, com abans li he dit.

Per tant, eixa és una de les funcionalitats, però damunt el sector de la ceràmica per exemple ne té una altra, i és que li augmenta la productivitat i li augmenta la competitivitat. Per què? Perquè al final eixe estalvi que té l'eficiència energètica que porta a la xarxa revertix en uns costos menors de producció i, per tant, augmenta la productivitat de tot el sector. A més productivitat, doncs també tenim més treball i tenim més futur per al sector.